

Обраћајући се, како је рекао, Амфилохијевом Сабору, Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије је рекао да је Митрополит Амфилохије био човјек Христов, човјек Христове Голготе и Христовога Васкрсења.

Бесједу Владике Јоаникија преносимо у цијелости:

Ваша светости, ваша висопреосвештенства, преосвештенства, преузвишени Надбискупе барски, честити Ефендијо, господине Предсједниче Републике Србије, господине члане Предсједништва Босне и Херцеговине, цијењена породице Радовић, велики Саборе Црне Горе, Амфилохијев Саборе,

Част ми је да на овом сабору поздравимо посебно Митрополита Украинске Православне Цркве, нашег брата и саслужитеља Антонија из Кијевопечерске лавре, Митрополита Андона Православне Цркве Албаније, који се заједно са нама данас овдје молимо, и посебно челнике нове власти у Црној Гори, Предсједника Скупштине Црне Горе, и мандатара за састав Владе Црне Горе.

Плаче Црна Гора, и нека плаче, има за киме! Али тај плач ће се претворити у радост, јер све што је везано за име нашег Митрополита Амфилохија, све се његовом љубављу и Божијим благословом претвара у радост, јер је био човјек библијски и јеванђелски, светоотачки

Долазак оволико значајних личности, оволико свештенства и монаштва, вјерног народа са свих страна под овако тешким условима је велики догађај, раван великој жалости која је снашла Црну Гору. Ваш долазак је нама велика утјеха. Кад плачемо, ако заједно плачемо, лакше нам је. Плаче Црна Гора, и нека плаче, има за киме! Али тај плач ће се претворити у радост, јер све што је везано за име нашег Митрополита Амфилохија, све се његовом љубављу и Божијим благословом претвара у радост, јер је био човјек библијски и јеванђелски, светоотачки. Дубоко је понио својим духом и својом мишљу у тајне Божије и њудске, у тајне спасења. Човјек дубоке, истрајне, тихе молитве и тихог ћутања, а и такав бесједник као апостол и као нови Златоуст, као нови Владика Николај Велимировић. Бог му је дао те је обновио Црну Гору, и њене храмове, уљепшао лице Црне Горе, окадио сваки камен, свако дијете помиловао, сваког жалосног утјешио, свакога гладнога нахранио, свакога бескућника примио, свакога уважио, и све трпио, и свакога миловао својом љубављу.

Он је био човјек Христов, човјек Христове Голготе и Христовога Васкрсења. И његова теологија је теологија Васкрсења. И његова ријеч је свијетла ријеч која просветљује мисли и умове и осјећања и оплемењује људске душе, а то је све због тога што се ослонио и што се сјединио са Богом љубави, и ту љубав је изливао на овај свијет и својом молитвом и својом ријечју

Он је био човјек Христов, човјек Христове Голготе и Христовога Васкрсења. И његова теологија је теологија Васкрсења. И његова ријеч је свијетла ријеч која просветљује мисли и умове и осјећања и оплемењује људске душе, а то је све због тога што се

ослонио и што се сјединио са Богом љубави, и ту љубав је изливао на овај свијет и својом молитвом и својом ријечју.

Његова жртва за Цркву и за Христа, за истину и правду Божију, оспособила га је да спозна тајну Косова и Метохије као тајну српске голготе. Исто тако и Јасеновца и Црне Горе. И открио је да се Косовски завјет и тајна косова упечатила у Црну Гору. И када је громко са овога мјеста загрмио: Не дамо светиње!”, то је значило: ”Не дамо Острог, не дамо Дечане, не дамо Цетињски манастир, не дамо Патријаршију, Грачаницу, и девич, и Морачу!”

Може наш Митрополит данас рећи: ”Добар рат ратовах, цркву сврших, вјеру одржах.” А како је ратовао тај рат? Најјачим оружјем! Истином Божијом и правдом, али и љубављу, и молитвом, и трпљењем, и праштањем! Зато је и побиједио у свакој бици до данас, а у његова смрт је запечатила све његове побједи до дана данашњег!

Може наш Митрополит данас рећи: ”Добар рат ратовах, цркву сврших, вјеру одржах.” А како је ратовао тај рат? Најјачим оружјем! Истином Божијом и правдом, али и љубављу, и молитвом, и трпљењем, и праштањем! Зато је и побиједио у свакој бици до данас, а у његова смрт је запечатила све његове побједи до дана данашњег!

Зато и његову смрт, његову блажену кончину доживљавамо као побједу. Јесте велика жалост, али то је таква жалост која ће се милошћу Божијом претворити у радост, не само Митрополије црногорско-приморске, него, увјерени смо, много шире и утјешити све оне који данас плачу због расанка са митрополитом Амфилохијем широм православне васељене.

Ја, последије свих говора и лијепих ријечи, које је свакако Митрополит Амфилохије заслужио, а имајући у виду да је то такав човјек да ће се о њему говорити, и улазиће се у тајну његовог лика и дјела, и њеових врлина, за будуће вјекове, знајући да ће његова слава блистати кроз вјекове, нећу више говорити, него само да вас позovem да смогнемо снаге да се са њиме опростимо и да га понесемо у молитвеном ходу до његовог вјечног почивалишта.

Хвала вам на љубави, нека вам се на добро враћа!

(mitropolija.com)